

ΜΑΝΑ, ΜΗΤΕΡΑ, ΜΑΜΑ

► ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ της ΕΙΡΗΝΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥ-ΜΠΑΤΡΑ

Η Ελληνική Θεατρική Ομάδα με μεγάλη επιτυχία παρουσίασε από τις 10 έως τις 18 Ιουνίου στις Βρυξέλλες το θεατρικό έργο του Γιώργου Διαλεγμένου «Μάνα, Μητέρα, Μαμά».

Το έργο ανέβηκε σε σκηνοθεσία του Γιάννη Γαβρά ενώ τους ρόλους επωμίσθηκαν οι: Τούλα Λυμπεράκη, Τάσος Νυχάς, Μαρία Πατακιά, Ράνια Σαραφίδου, Γιώργος Χειμάρης.

Το έργο αυτό σχολιάζει με το δικό της στοχαστικό τρόπο η συνεργάτιδά μας κ. Ειρήνη Γιάννου-Μπάτρα.

Πολύ ανθρώπινη, τόσο που νομίζεις πως την έχεις ζήσει πολλές φορές. Από την άλλη μια παράσταση που ούτε σαν θεατρική παράσταση δεν μπορούμε να υποφέρουμε.

Μας αγγίζουν οι στιγμές

της πικρής αλήθειας κι εμείς ευαίσθητοι καθώς είμαστε τρέχουμε ν' αποφύγουμε το κοιτάμα στα μάτια. Δεν είμαστε ίσως ειλικρινείς να πούμε: δεν σας αγαπούμε τόσο πολύ, αγαπητοί γονείς, αγαπημένη μας μάνα, για να θυσιάσουμε την καλοπέρασή μας στο βωμό της «αγάπης» μας. Ματωμένοι ακόμα από το κόψιμο του ομφάλιου λώρου και δεν βλέπουμε μακριά το δικό μας αύριο να κοντοζυγώνει. Αυτό το βάραθρο της καταγωγής μας μέχρι τον εαυτό μας που πρέπει να εξυψώσουμε, καθώς λέει ο Νίτσε, στοιχίζει πολλά. Δεν είναι εύκολο. Γιατί άραγε; Μας πιάνει αμνησία σα μεγαλώνουμε κι όσα μας «καίνε» και μας ακολουθούν τείνουμε να τα μηδενίζουμε μέχρι να επέλθει η καθολική ξέρα μέσα μας κι ο κορεσμός από τα

δήθεν «ανώτερα» που κυνηγάμε και ξεχνούμε τις όμορφες ρίζες μας που χωρίς αυτές το παραμικρό βοριαδάκι θα μας παρέσυρε στα βάραιθρα της ανυπαρξίας.

«Μάνα, μητέρα, μαμά». Τρεις διαφορετικές λέξεις με τρεις ξεχωριστές έννοιες για να ορίσουμε αυτό που δεν ορίζεται ούτε με τις τρεις μαζί. Γιατί, τι εί-

ναι η κάθε μία λέξη χωρίς την άλλη; Φωνάζω «μάνα» κι ο απόηχος της μητέρας-μαμάς σπεύδει να με διορθώσει ή να με συμπληρώσει. Κι όλα αυτά στα χρόνια της αθωότητας. Ύστερα. Τι τα θέλεις!

Συγκινητικός ο ρόλος του Μεμά, αλλά έπρεπε να επέλθει το μοιραίο για να ξυπνήσουν οι νεκρές φωνές μέσα του, οι σκεπασμένες με το πέπλο της «δαπανηρής» καθημερινότητας.

